

րաքաղաքին գոուարանահան ժողովուրդը գնահատած է որոք մի քանի նուագները՝ զորո կ'երգեն Սրբանիտ—Թավէն երաժշտական սրնաւանին մէջ, և երգերու ազգերուն մէջ կը ապեն. Tchouhadjian, compositeur arménien. Հռչակաւոր երգահանին վերջին երգերն եղան՝ եռաձայն Հայր մեր, Չոն, Փա տը քարոք, և մի թատերական Եւսիշիէր նուագն, որ կէս կը մնայ իւր մահուամբ։ Հանդուցեալը յիշեալ գործերէն զատ ուրիշ տնրաւ երգեր շարագրած է. շինք մոռնար յիշելու իւր Արշակ Բ թատերգութիւնը։ Մեր այս տաղանդաւորը պատկուած է՝ Սաւազարի, Ասիածի և Արեւոս պատուանշաններով։ Չուհանան մեծ սխալ մը գործեց իւր կենաց մէջ, այն է չնետելն ինք զինքն Ռուսահայ թատերգակ բեմին վրայ, ուր միայն կրնար երջանիկ կեանք և գեղ աւելի փայլուն ասպարէզ մը վայելել։

Հ. Յ. ԵՐԵՄ.

ՏՕՔ. ՅԱՎԱԿԱՆ ԵՐԱՐԻՆԻՍ

ԱՅՆԵՆԱԼ տարուան ընթացքին մէջ՝ հայ բժշկական պատուարժան անդամներէն մին՝ Յովսէփ Նուրիճանեան վախճանեցաւ, ինչպէս ժամանակին Հանդէս Հանդիսից մէջ (1898. Հոկտ. 12 503) յիշած էինք, որուն վրայ շնորհիւ մեր Պատ. աշխատակից Տօք. Տաղաւարեանի, համառօտ կենսագրական մը կը ներկայացընենք Բազմավեպի ազնիւ ընթերցողաց։

Մնած է 1828ին. ինը տարեկան հասակին վարդապետ ըլլալու համար՝ ծնողքը զինքը Վիեննայի Միխիթարեաններուն քով ղրկած են, ուր մինչեւ 24 տարեկան մնացած ու Պօլիս վերադարձած է, չուզելով բահանայ ձեռնադրուիլ։ Պօլսոյ մէջ 3 տարի գրագրի պաշտօն վարելէ վերջ, Աստուածատուր Զունդ

կը ներկայացընէ զինքը Գեորգ պէյ Երաւանի, իր աշկան Օր. Զարուհիի զատալու համար։ Քանի մը տարիներ Երաւաններու մօտը մնալով, անոնց համակրութիւնը վայելած է, այնչափ որ Գեորգ պէյի նիւթական օժանդակութեան շնորհիւ՝ կը յաւորդի 30 տարեկան հասակին փարիզ երթալ, բժշկութիւն ուսանելու համար. 5 տարիէն ուսումը կ'աւարտէ ու Պօլիս կը վերադառնայ։

38 տարեկան հասակին կ'ամուսնանայ. քիչ տարի վերջ Գեորգ պէյի հետ ընտանեօք ի փարիզ կ'ուղևորի, հոն հաստատուելու նպատակաւ, և քանի մը ամիս ալ կը մնան, բայց փարիզի պաշարումը վրայ հասնելով՝ կը վախճան, ու ամէն բան ծախելով, Հազիւ հազ ինքզինքնին Պօլիս կը ձգեն։ Այդ թուականէն ի վեր տօք. Նուրիճան Պօլիս մնացած է։

1876ին Պօլսոյ կայսերական վարժարանը կը գտնախօսէ տօք. Ռուսինեանի փոխտնօրդարար։

1880ին ժամանակները կայս. բժշկական ընկ. նախագահ կ'ընտրուի, և յետոյ քանի մը տարիներ ալ նոյն ընկ. քարտուղարի պաշտօնը կը վարէ. նմանապէս Բանկալթի Ս. Յակոբ Հիւանդանոցին բժիշկն էր։

Իր երկասիրտարիաններն են

1°. De la mortalité des enfants. thèse de Doctorat. 1863.

2°. Aperçu historique sur la médecine arabe. 1876.

3°. Précis de Déontologie médicale. 1877.

4°. Ռասիին Միդրաատ ողբերգութեան հայ. աշխարհաբար ստանաւոր թարգմանութիւնը (ձեռագիր)*.

* Ուրեմն Տօք. Նուրիճան՝ Հայերէն տալաւորած երկասիրութիւն մը չունի. միխիթարական չէ յայտնելն թէ այս աղբիւրին նման ստիշ

քանի՞ հայ բժիշկներ եղած են, որ առանց հայ գրականութեան մտաց յիշատակ մը թողլու կ'ընէր են իրենց կեանքը։